

dig." Jeg veed ikke, om jeg har forstaaet den ærede Ordfører ret, men jeg maa frygte for, at denne Bestemmelse, der ligner et Magtsprog, let kan gribe ind i Forhold, vi slet ikke kjende. Naar til Exempel Lodsseierne af en Lørvemose have forenet sig om en Plan til paa bedste Maade, at afbenytte denne deres sælles Glendom, og maaskee have bekostet Maskinerier til at pumpe Vandet ud, hvilke kunne være vanskelige og kostbare at vedligeholde, og naar saa Enkelte af Foreningen kunne forlange deres Partier af Mosen udlagte for sig selv, saa vilde de derved let forstyrre det Hele; thi de kunde da sige: vi vilde ikke have med Befordringerne at bestille; nu kunne I pumpe Vandet ud saa meget, I vilde, vi vilde Intet have dermed at gjøre; — og det uagtet de dog maaskee vilde have den samme Nytte af Maskineriets Drift eller af de andre Befordringer, der maatte gøres, som de øvrige Lodsseiere. Jeg maa derfor ønske, at det hele Stykke ikke bliver optaget i Loven, og kan saaledes ikke stemme for dette Punkt i Endringsforslaget.

Ordføreren: Jeg skal dertil blot bemærke, at kun de Foreninger, der gaae ud paa, at en enkelt Lodtager i Mosen ikke maa forlange Udskifning, ikke maa benytte sig af Loven, erklæres for ugyldige. Hvad andre Foreninger, der ere indgaaede med Lodsseieren, angaaer, saa er der jo i Loven selv forbeholdt Leilighed til at gjøre dem gjældende eller faae dem anerkjendte i store eller mindre Grad, derved at det udtrykkelig er sagt, at hvor Landvæsenkommissionen skal foretage det Fornødne med Hensyn til Udskifningen, altsaa i de Tilfælde, hvor ikke Alle ere enige, der skal det tillige afgjøres, hvorvidt tidligere indgaaede Foreninger eller Vedtagter skulle have Gyldighed. Jeg troer, at Vedkommendes Interesse i det paaapegede Tilfælde derved tilstrækkelig er varetaget; ere Alle enige, saa er det en anden Sag, thi da kunne de forholde sig som de selv ønske.

Indenrigsministeren: Jeg troer virkelig ogsaa, at den ærede Landstingsmand

maa noget have misforstaaet Meningen af det Endringsforslag, som her er stillet; thi der staaer jo slet ikke Andet dertil, end at sige Foreninger ikke skulle kunne hindre, at en enkelt Mand kan begjære sin Lod udskiftet af Fællesskabet. Hvis den ærede Landstingsmand dertil vil finde en saadan Betænkkelighed, som han udtalte, saa maatte han stemme mod hele Loven; thi da burde der ikke kunne finde Udskifning Sted, hvor der er saadanne Vedtagter.

Da ikke flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved Udvalgets Forslag til § 8: "At de to sidste Linier: „eller „ophævet“ udgaae; at der sættes Punktum efter Ordet: „opstaae," i 10de Linie og derefter tilføies: „Enhver Overenskomst om, at et bestaaende Fællesskab ikke skal kunne fordres ophævet, er ugyldig." i stemtes enstemmigt med 33 Stemmer.

Derefter sættes Udvalgets Endringsforslag til § 9, i Forbindelse med selve Paragaphen, under Forhandling.

Ordføreren: Skjøndt det har været Spørgsmaal om en yderligere gaaende Omredaction af § 9, navnlig saaledes, at det blev paa en anden Maade udtrykt, at den Omstændighed, at en Beneficiarius er lodtagen i en Mose, blot vil være til Hinder for ved mindelig Forening at foretage Udskifningen, saa har man dog troet, at det Tilstrækkelige ogsaa kan opnaaes ved alene at lade nogle overflødige Ord udgaae, nemlig de Ord: „for de øvrige Lodsseieres Vedkommende," som egentlig ere uden al Betydning, da, hvis de øvrige Lodsseiere alle forlange og erholde Udskifning er jo egentlig med det Samme ogsaa Beneficiarii Lod udskiftet, det vil sige, saa har den faaet sin særegne Plads. Skjøndt det saaledes vel har været nogen Anledning til at gjøre yderligere Forandringer, har Udvalget dog meent, at det var rettest nu at indskrænke sig til det Forslag, det har tilladt sig.